

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

MARIKA

Detectivespel in 3 bedrijven

door

Edward de Ruyscher

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2016

Nr. 1993

PERSONAGES

5 dames - 4 heren

(in volgorde van opkomst)

FRANK SMET: advocaat, een veertiger

LIES POELMAN: secretaresse, een dertiger

HARRY MEERSMAN: advocaat, een veertiger

DORA SMET: zus van Frank, vrouw van Harry, een veertiger

ELFRIEDE DAEMS: alias Lilianeke Gram, een dertiger

DE RIJCKE: commissaris gerechtelijke politie, een vijftiger

TONY CLAESSEN: een vrouwelijke gerechtelijke agent, twintiger

MIREILLE: de kuisvrouw, een dertiger

WIM BERTELS: echtgenoot van Lies, een dertiger

FIGURATIE: de WACHTMEESTER, twee brancardiers

E E R S T E B E D R I J F

EERSTE TAFEREEL

(We bevinden ons in het bureau van advocaat Frank Smet, een veertiger. Als het doek opgaat zien we hem achterover geleund in zijn stoel telefoneren)

FRANK : ... ja... mmmm.... Leuk, heel leuk, Fransen, maar wil je me nu... Ja,.... maar je moet ook het standpunt van mijn cliënt begrijpen. Als ze het pand niet ontruimen voor vrijdag, stuur ik de deurwaarder om een handje te helpen... Nee, één week, ik geef je nog een week,... en dat is inderdaad de limiet, confrater... Afgesproken... ja, voor u ook nog een goeiedag confrater. *(Frank duwt met een vinger de verbinding uit en toetst terug twee nummers)* Lies, kom je eens even? *(Frank zet zich recht en gaat naar het raam in de fond. Hij kijkt door het raam en zingt.)* I'm dreaming of a white christmas,...

(Ondertussen is via deur links Lies opgekomen. Ze blijft een paar ogenblikken doordringend naar Frank kijken. Lies is een tenger wicht van vooraan in de twintig met een gedecideerde pas.)

LIES : Meneer is in een opperbeste stemming vandaag?

FRANK : Je zegt het, Lies. Een opperbeste stemming. En hoe zou dat komen denk je?

LIES : Kerststemming misschien, meneer?

FRANK : Misschien? Nee, zeker, Lies. Morgen staan we op de latten. *(kijkt door het raam)* La justice se repose. *(Hij gaat terug achter zijn bureau zitten)*

LIES: *(Ze gaat met gespreide benen voor Franks bureau staan, de armen vastberaden gekruist, het intelligent uitziende brilletje licht afgezakt.)* Meneer had me nodig?

FRANK : Ja, wil je Georges voor me bellen en zeggen dat hij de uitvoering in Schoolstraat 7 nog even uitstelt tot volgende week.

LIES : De zaak Gram?

FRANK : Ja. Heb je nog een koffie voor me?

LIES : Jazeker, meneer.

(HARRY Meersman komt op via deur links. Harry is gehuwd met de zus van Frank en is vennoot in het advocatenkantoor. Je kan duidelijk uit zijn handelingen en kledij opmaken dat hij niet de conventionele kiesheid van Frank bezit.)

HARRY : Ik heb opwindend nieuws, Frank.

LIES : Wenst meneer Meersman ook koffie?

HARRY : Graag, dank je snoes.

(Lies reageert niet op de opmerking en gaat aflangs links.)

FRANK : Harry, je zou me een heel groot plezier doen door niet zomaar als een bolide mijn kantoor binnen te stormen. Ik kon wel eens met een delicate zaak bezig zijn.

HARRY : Sorry broertje. Je kent mijn temperament.

FRANK : Ja, ik ken je temperament, en nee ik ben je broertje niet.

HARRY : Goed, Frank dan, hoewel je lieve zusje liever heeft dat we...

FRANK : Stop met die sentimentele onzin, Harry. Ok, je bent met mijn zus getrouwd, - hoe je dat voor mekaar gekregen hebt, kan ik nog niet begrijpen - en ik weet dat zij recht heeft op de helft van papa's praktijk, en dat ik jou dus moet dulden.

HARRY : Niet in een beste stemming vandaag, confrater?

FRANK : Mijn humeur wàs opperbest, maar jij bent er cum laude in geslaagd het op slag te doen keren.

(Lies op links met koffie)

HARRY : Mijn kwaliteiten zijn niet onaanzienlijk.

FRANK : *(lacht)* Ja, dat zal dan wel. Dank je Lies. Weet je wat er met jou aan de hand is, Harry? Je bent een verdomde 'pain in the ass', maar je bent geen schurk.

HARRY : Ik doe nochtans hard mijn best.

FRANK : Dat is het hem juist.

HARRY : Hoe bedoel je?

FRANK : Geen idee! *(lacht)* Wat denk jij, Lies?

(Harry aait Lies over de billen, en krijgt als reactie een fikse mep in zijn gezicht. Als een brigadegeneraal paradeert zij de kamer uit en slaat de deur keihard achter zich dicht.)

HARRY : Die is ook lichtgeraakt, zeg.

FRANK : Wat had je verwacht?

HARRY : Wel, als je ze op de rug bekijkt, kan je met een geoefend oog zien dat haar benen een lichte O-vorm vertonen.

FRANK : En dan?

HARRY : Da's een teken van beginnende nymphomanie.

FRANK : Kom, Harry, een teken van wat? Lies? Ik heb eerder de indruk dat ze totaal frigide is, een prima eigenschap voor een secretaresse trouwens.

HARRY : Niet akkoord, broertje. Mijn geoefend oog denkt er anders over.

FRANK : In elk geval blijf je met je handen van haar af, begrepen? Spaar je energie voor Dora.

HARRY : Heb je klachten ontvangen? Ik kan je anders...

FRANK : Spaar me de details. Je had opwindend nieuws, zei je.

HARRY : Meer dan opwindend. Gisteren na de zitting stond ik nog een moment na te praten met Christine Smellaert.

FRANK : Christine Smellaert, dat is een hele poos geleden. Hoe gaat het nog met haar?

HARRY : Ze is nog altijd een snoes van een vrouw, Frank, en nog altijd tot over haar oren verliefd op jou.

FRANK : Zei ze dat?

HARRY : Nee, maar ...

FRANK : Ja, ik weet het al, je geoefend oog. Ga verder.

HARRY : Opeens zag ik haar.

FRANK : Wie?

HARRY : Elfriede.

FRANK : Wie?

HARRY : Elfriede Daems. *(Hij kijkt dromerig voor zich uit.)* Op de bank voor de deur van zaal 7. Ze had haar benen over elkaar geslagen. Opmerkelijk. Een donkergele broekkous, zwarte plooirok tot boven de knie en hoge hakken. Een witte bloes bedekte zedig haar weelderige boezem. Ze had pikzwart haar. Pikzwart, dat zie je de dag van vandaag niet veel meer.

FRANK : *(kijkt even naar de foto van Marika)* Sorry dat ik even ingrijp in 'fantasy world', Harry, maar ik ben niet geïnteresseerd in je escapades.

HARRY : Je begrijpt me verkeerd, Frank. Ik ben gelukkig getrouwd. Ik schets gewoon even de feitelijke omstandigheden. De grond van de zaak zit dieper. Dat meisje straalde zo'n intellect uit...

FRANK : Kan ook moeilijk anders, met die gele broekkous en die zedige bloes.

HARRY : *(negeert zijn tussenkomst)* Ik heb een verrassend frisse conversatie met haar gehad.

FRANK : En? *(Hij kijkt verveeld op zijn uurwerk)*

HARRY : Ik heb een secretaresse! Is dat niet opwindend?

FRANK : Je hebt wat?

HARRY : Een secretaresse. Ik zou toch een secretaresse krijgen? Wel, ik heb er een: Elfriede Daems.

FRANK : *(Hij wordt nu toch kwaad)* Dat gaat te ver, Harry. Zeg maar tegen die zwarte broekkous dat de zaak niet doorgaat. Als er personeel wordt angeworven...

HARRY : Gele!

FRANK : Wat?

HARRY : Geel! De broekkous was geel. De plooirok was zwart.

FRANK : Denk niet dat ik het grappig vind, Harry. Ik meen wat ik zeg. Zoiets doe je toch niet zonder mij te consulteren. Over aanwervingen heb ik het laatste woord. Tenslotte heb ik hier op kantoor de eindverantwoordelijkheid.

HARRY : Stop stop stop Frank. Je had beloofd je niet kwaad te maken.

FRANK : Ik heb niets beloofd.

HARRY : Ik ook niet. Ik heb juffrouw Daems gezegd dat ze eerst een gesprek moest hebben met jou. Je weet toch dat ik je nooit voor het hoofd zou stoten, hé. Trouwens, ze vroeg er zelf om.

FRANK : Een gesprek?

HARRY : Dat weigeren we toch nooit, hé Frank?

FRANK : Jij bezorgt me nog eens grijs haar, kerel.

HARRY : Heb je al. Wanneer kan ze zich aanbieden?

FRANK : *(Hij kijkt op zijn uurwerk.)* Wel, euh... *(De telefoon rinkelt, Frank neemt af.)* Ja? ... Wie zeg je? Daems? *(Frank kijkt boos naar Harry.)* Goed, geef maar... Wat?!! Laat ze wachten. *(Haakt in)* Juffrouw Daems laat er blijkbaar geen gras over groeien. Ze staat in de hall.

HARRY : Mijn God, ze zal me verkeerd begrepen hebben. Ik had haar nochtans...

FRANK : Ja, dat zal wel. In elk geval kan ik haar nu niet ontvangen. Ik moet even over en weer naar de politierechtbank.

HARRY : Ik zal ze wel een kwartiertje bezighouden.

FRANK : Daar twijfel ik geen moment aan. *(Hij neemt een paar dossiers op en gaat af links.)*

(Zodra Frank af is, neemt Harry plaats achter het bureau, en draait zijn stoel weg van de deur links. Lies opent stilletjes de deur, kijkt nog even om, doet de deur op slot en gaat achter Harry staan)

LIES : Meester Meersman?

HARRY : *(Hij draait langzaam de stoel, zet zich recht.)* Lies Poelman? *(Ze blijven een paar seconden mekaar aanstaren, en vallen dan hartstochtelijk in elkaars armen.)*

LIES : Oh Harry, ik hou het niet langer uit. Ik verlang zo naar je.

HARRY : Dat heb ik gevoeld. *(Wrijft over zijn wang)*

LIES : Och schat, 't was harder dan ik bedoeld had.

HARRY : Het was in elk geval overtuigend.

LIES : Misschien deed ik het wel omwille van haar.

HARRY : Omwille van wie?

LIES : Die vamp in de wachtkamer. Je nieuwe stoeipoes.

HARRY : Liesje, Liesje. Mevrouw Daems is doodgewoon kandidaat voor de vacature van secretaresse. Dat is alles.

LIES : Zo'n vamp!

HARRY : Je mag de mensen niet op hun uiterlijk beoordelen, Lies. Ok, ze ziet er leuk uit. Is ze daarom gedoemd om werkloos te blijven? Jij ziet er toch ook leuk uit! En bovendien, nu ik jou heb, waarom zou ik nog naar andere vrouwen kijken?

LIES : Soms heb ik de indruk dat je me gewoon gebruikt, Harry.

HARRY : Je doet me pijn, Lies. Je weet dat ik van je hou.

LIES : Waarom ben je dan nog altijd bij je vrouw? Je had me beloofd...

HARRY : Daar wordt aan gewerkt, Lies. Vergeet niet dat Dora mijn enige binding is aan dit kantoor. Als het van Frank afhing...

LIES : Je kan toch zelf met een kantoor starten! Ik hou het niet meer uit, Harry. Wim wordt met de dag gewelddadiger.

HARRY : De schoft.

LIES : Doe er dan iets aan. Ik durf niet meer naar huis, versta je. Ik durf niet meer. Hij slaat me verrot.

HARRY : Nog een beetje geduld, Lies. Je zal zien dat alles in orde komt. Ik beloof het je.

LIES : O, Harry... *(Ze kust hem, tot er iemand aan de deur rammelt, klopt, en roept. Het is Dora, de vrouw van Harry.)*

DORA : Hallo!! Harry? Hallo? Harry, ben je daar?

HARRY : Verdomd, mijn vrouw. Ik...

LIES : *(duwt hem naar de deur rechts)* Je bent naar het toilet, bij Frank boven. Vlug. *(Harry af rechts, Lies schikt haar kleren, zet haar brilletje terug licht afgezakt op haar neus, opent een dossierkast, en draait de deur links open.)* Goeiemorgen, mevrouw Meersman. Excuseert U mij voor het wachten, ik had mijn handen vol, en...

DORA : *(Dora is geen schoonheid. Ze is eerder mollig en heeft het flegma van de rijke burgerij, maar is toch zo naïef, althans zo lijkt het.)* Frank zei dat Harry hier was.

LIES : Harry? O, U bedoelt meneer Meersman? Ja, die was hier daarnet. Ik denk dat hij boven is, op het appartement van meneer Smet. Wil ik...?

DORA : Dank je, Lies. Ik vind hem wel. *(gaat naar deur rechts)*

LIES : U heeft wel een erg mooie japon aan, mevrouw.

DORA : *(gestreeld in haar ijdelheid)* Vind je? Ik ben blij dat je het zegt, kind. Het is vandaag de dag heel moeilijk om nog iets treffelijk te vinden. Wist je dat ik weken gezocht heb om deze combinatie te vinden?

LIES : Nee toch!

DORA : Ja kind, echt. Weken.

LIES : Het resultaat mag in elk geval gezien worden, mevrouw.

DORA : Ach kom kind, zo bijzonder is het ook weer niet.

LIES : Je moet er het figuur voor hebben, mevrouw. Ik heb de moeite van de wereld...

DORA : Maar kindje toch. Je figuur is toch prima. Je bent alleen veel te streng gekleed. Probeer eens iets lossier, iets... ja... iets zoals dit bijvoorbeeld.

LIES : Ja, mevrouw.

DORA : Echt hoor kind, je moet het doen. Je man zal in de wolken zijn.

LIES : *(Ze wendt zich af en begint te snikken.)* Mijn man?

DORA : Maar kindje toch. Wat is er? Hapert er iets?

LIES : Mijn man ziet me niet meer staan, mevrouw. Ik denk dat hij iemand anders heeft.

DORA : Maar kindje toch!

LIES : En hij slaat me.

DORA : Maar kindje toch!!!

LIES : Neemt U mij niet kwalijk, mevrouw. Ik mag U daar niet mee lastig vallen. Wil U er niets over zeggen tegen Meneer Smet?

DORA : Niet mee lastig vallen? Maar kind, je moet er me mee lastig vallen. Wat een schoft!

LIES : Nee, mevrouw, het is allemaal mijn schuld. Ik ben zo kil, zo onvrouwelijk,... en ik hou toch zo veel van hem. *(nog steeds snikkend)*

DORA : Kom kind, zet je een moment naast me. Ik ga je helpen. *(Ze opent haar tas, en haalt er een paar stukken sexy-lingerie uit.)* Kijk eens aan! Welke man kan daaraan weerstaan, hé? Tussen ons gezegd, mijn man is er wild van.

LIES : *(bijna uit haar rol)* Harry?... euh Meneer Harry?

DORA : Ssstt, mondje dicht, kindje. Je neemt een sterk geparfumeerd bad, en dan laat je je lichaam in die zijden lekkernijtjes glijden. Wild, ik zeg het je! En ik kan het weten!

LIES : Denk je dat ik...

DORA : Absoluut kind. Doen, zeg ik. Je zal zien. *(zet zich recht; ze laat haar tas staan!)* Veldstraat 43. *(opent deur rechts)* O, ja, voor ik het vergeet, waarom was die deur op slot?

LIES : Deur? O... deur... moet dringend nagezien worden mevrouw. 't Is al de derde keer deze week dat ze spontaan in het slot valt.

DORA : *(lachend)* Wat een opluchting, ik dacht al dat je met mijn man... *(Lies kijkt plots angstig)* grapje, mijn kind... *(Lies lacht gemaakt)* Zie je wel, je lacht alweer. Moed, kindje. Volg mijn advies, en de rest komt vanzelf. *(afrechts)*

LIES : Trut!!! Kind,... die denkt zeker dat ze tante Terry is.

(De telefoon rinkelt, Lies zet zich achter het bureau en neemt af.)

LIES : Kantoor van Meester Smet, kan ik U helpen?... Ook goeiemorgen deurwaarder... nee, nee ik wou er U juist over bellen,... Schoolstraat 7 is nog altijd niet voor uitvoerend beslag vatbaar, wachten tot zaterdag, zegt meester Smet... Wat?... nee, ik ben ook nog altijd niet voor uitvoerend beslag vatbaar..., nee ook zaterdag niet. *(gooit telefoon dicht.)* Ouwe geilaard! *(er wordt op de deur geklopt)* Ja! *(Elfriede komt op links. Ze is een elegante vrouw van vooraan in de twintig, en zoals Harry beschreef, draagt ze inderdaad een gele broekkous, een zwarte plooirok, een witte bloes en hoge hakken.)* O jij bent het.

ELFRIEDE : Was dat niet de vrouw van Meersman die hier daarnet binnenkwam?

LIES : Ja, een afschuwelijk mens *(ze ziet de tas van Dora staan, en gaat er heen)* Hier... *(ze rommelt in de tas en haalt er een sleutelbos uit, legt die opzij en zoekt verder tot ze de lingerie bovenhaalt, toont die aan Elfriede, die meer belang stelt in de sleutelbos)* Kijk eens... belachelijk, de overjaarse stoeipoes!

ELFRIEDE : En? Hoe staan de zaken?

LIES : De timing is perfect. Heb je de foto's? *(Ze vergeet de sleutelbos en zet de tas van Dora ergens aan de kant.)*

ELFRIEDE: *(Ze haalt een enveloppe uit haar tas.)* Haarscherp en... bloedheet.

LIES : Laat zien.

ELFRIEDE : *(Geeft de enveloppe aan Lies)* Bloedheet, maar leuk is anders. *(ze zet zich op de stoel waar Lies de sleutelbos van Dora heeft gelegd, en stopt die onopvallend voor Lies, maar zichtbaar, en dan ook weer niet t  zichtbaar, in haar eigen tas.)*

LIES : *(bekijkt de foto's)* Voor wat, hoort wat, Elly... prachtig,... ongelooflijk knap gedaan zeg. Ik wist niet dat het zo perfect kon gedaan worden.

ELFRIEDE : Wanneer zie ik Smet?

LIES : Geduld, liefje. Binnen een paar ogenblikken is hij terug. Je weet wat je te doen staat? *(Elfriede knikt.)* Goed. *(wijst naar het vrouwenportret aan de muur)* Kijk, dat is een grotere foto van haar. Wat denk je?

ELFRIEDE : Ja,...

LIES : Je ziet het, hè.

ELFRIEDE : Mmmmm... Waarom doe je't niet onmiddellijk zelf?

LIES : De 'look', Elly.

ELFRIEDE : O ja, de 'look', mmmm,... en weet je zeker dat het lukt?

LIES : Honderd procent! Als je maar de juiste woorden gebruikt, explodeert hij gegarandeerd. Eerst zal de weemoed eraf druipen, en dan zal het bliksemen.

ELFRIEDE : En dan?

LIES : Je begrijpt het nog steeds niet, hé. Hij moet breken, Elly. Hij moet en zal breken, de schoft. Beetje bij beetje, stap voor stap zal hij breken...

ELFRIEDE : En Harry?

LIES : Die laat je met rust, begrepen? Het gaat hem alleen om Smet.

ELFRIEDE : De gevoelige snaar precies?

LIES : Dat zijn je zaken niet. Je houdt je gewoon aan de afspraken, da's alles.

ELFRIEDE : Ik weet niet waarom ik dit allemaal voor je doe. Had ik geweten...

LIES : De prijs is toch afgesproken! Wim zegt dat dit klein bier voor je is. Een habitu e voor dit soort zaken, zei ie.

ELFRIEDE : De schoft, verdomme!

LIES : Smeerlap is hier beter op zijn plaats, liefje. Hoe goed ken jij Wim eigenlijk?

ELFRIEDE : *(Ze is duidelijk op haar hoede)* Hij komt wel eens langs met de jongens van de werf, meer niet.

LIES : Eens langs? *(lacht het weg)* Maar goed, die zijn beurt komt nog wel...

(Achter de deur rechts horen we Harry zeggen: "Ja, Doraatje.")

LIES : Vlug, Harry mag ons niet samen zien. Hier *(geeft haar de foto's terug, maar houdt de negatieven bij zich)*. De negatieven neem ik in bewaring. En ga nu terug naar de wachtkamer, tot Smet er is. Haast je.

(Elfriede af links)(Harry en Dora op rechts)

HARRY : Ja, Doraatje. *(tot Lies)* Wil jij tegen Frank zeggen dat ik dringend met mijn vrouw...

DORA : *(tot Lies)* Hij had het me beloofd, kind!

HARRY : *(knipoogt naar Lies)* Ik had het haar beloofd, maar vergeten.

DORA : *(tot Lies)* Een kerstboom moet je samen kiezen. We maken er zowat een traditie van, begrijp je, kind?

LIES : Jazeker, mevrouw. Familietradities zijn heel belangrijk. Er wordt vandaag de dag al te losbandig met de echte waarden van het leven omgesprongen.

HARRY : *(verbaasd)* Héhé, Hang nu de moraalridder niet uit, hé Lies.

DORA : Ze heeft gelijk, schat, men heeft te weinig respect voor de echte waarden van het leven. Bij gelegenheid moeten we het daar nog eens uitgebreid over hebben, Lies. Ik heb het gevoel dat we op dezelfde golflengte zitten, kind. Kom je, Harry?

HARRY : *(heeft deur links halfopen)* Ja schat.

(Frank verschijnt in de deuropening)

FRANK : Muis je er al vanonder, Harry. *(lacht)*

DORA : Dag broertje. *(kust hem op de wang)* Ja, sorry hoor, dat ik Harry zomaar wegsleur, maar je overleeft het wel, hè?

FRANK : Geen probleem, zus. Moest mijn leven daar van afhangen...

HARRY : Heel grappig van je, Frank. Tot straks.

DORA : Dag broertje!

(Dora en Harry af)

FRANK : *(tot Lies)* Breng je mij nog een kopje koffie, Lies? LIES : Zeker, meneer. U vergeet niet dat er nog iemand in de wachtkamer zit?

FRANK : Mijn, God, da's juist. De broekkous.

LIES : De wat, meneer?

FRANK : Niets, niets. Laat ze maar binnen, en vraag meteen of ze ook een koffie wil.

LIES : Goed, meneer.

(Frank gaat achter zijn bureau zitten, en schuift hoofdschuddend wat papierwerk aan de kant. Er wordt geklopt, Lies laat Elfriede binnen)

LIES : Juffrouw Daems voor U, meneer.

FRANK : Dank u, Lies. Komt u binnen, juffrouw...

(Frank blijft een ogenblik stil als hij Elfriede ziet. Zij lijkt als twee druppels water op het meisje op de foto... Marika. Frank is sterk onder de indruk. Hij drukt haar de hand.) Zet u, alsjeblief. (Lies ondertussen af, links.)

ELFRIEDE : Goeiemorgen, meneer Smet. Excuseert u mij dat ik U voor Kerstmis nog kom lastig vallen, maar meneer Meersman had mij verzekerd dat u geen bezwaar zou hebben.

FRANK : Nee, juffrouw. Geen probleem. U bent dus kandidate voor de job van secretaresse.

ELFRIEDE : Absoluut, meneer.

FRANK : Meneer Meersman zal U wellicht verteld hebben dat wij heel hoge eisen stellen aan ons personeel, juffrouw Daems.

ELFRIEDE : Zegt U maar Elfriede, meneer .

FRANK : Wel, vertel me dan eens wat over jezelf, Elfriede.

ELFRIEDE : Ach, veel valt er niet over mezelf te vertellen. Alles is zo saai.

FRANK : Probeert U me eens.

ELFRIEDE : Goed dan. Ik ben 32 jaar jong en feitelijk gescheiden. Saai, hé?

FRANK : Zo, je ziet er nochtans veel jonger uit.

ELFRIEDE : U doet me rood worden, meneer. Mijn lichaam begint zich niettemin toch al af te ronden, wat U ook zegt.

(Frank kijkt veelbetekenend naar haar boezem.)

FRANK : En je bent verwickeld in een echtscheidingsprocedure?

ELFRIEDE : Nee, spijtig genoeg niet. Mijn man wil niet. Hij houdt nog teveel van mij, zegt hij, de schoft. Hij heeft al twee jaar een relatie met een andere vrouw.

FRANK : O, sorry, ik wou niet... *(Frank gaat op in het gesprek, er is iets aan die vrouw dat hem aangenaam treft... Marika.)*

ELFRIEDE : Geeft niets, ik praat er graag over. Dat lucht op.

FRANK : Jij bent er achter gekomen dat hij euh...

ELFRIEDE : Dat hij zijn pen in een andere inktpot doopte? Yes sir, daar ben ik zeker achter gekomen.

FRANK : *(lacht)* Mijn God, wat een uitdrukking, die moet ik onthouden voor Harry.

ELFRIEDE : Ja, je kan er maar beter om lachen, want anders wordt het inriest, meneer. Stel je voor, hij heeft een relatie met een magere sprinkhaan zonder borsten en een neus als een kapstok. Kunt U zich dat voorstellen? Zou U op zulke types vallen? Oh excuseer, ik wou niet...

FRANK : Geeft ook niets. Ik kan er enkel op zeggen dat uw man ongelijk heeft een mooie vrouw als uzelf te bedriegen.

ELFRIEDE : En ikzelf ben veel te onnozel in die zaken, meneer. Ik woon al drie maanden alleen en in al die tijd heb ik nog aan geen andere man gedacht, laat staan aangeraakt.

FRANK : U houdt dus nog van uw man?

ELFRIEDE : Nee, zeg. Nog voor geen miljoenen wil ik die vent terug.

FRANK : En toch kijkt U naar geen andere mannen.

ELFRIEDE : Moet dat dan? Ik bedoel, euh,... ik wou alleen maar zeggen,...

FRANK : Wat Elfriede? *(Frank kijkt haar diep in de ogen.)*

ELFRIEDE : U zou ik wel beter willen leren kennen, meneer. O, ik wil niet, excuseer me...

FRANK : Nee nee, geen probleem, ik heb daar geen moeite mee. Je moet weten met wie je wil samenwerken. Ik ben 40 en echt gescheiden. Mijn ex was de initiatiefnemer. Ik had de vreemde relatie, met een volslanke vrouw van 32. Pikzwart. Ze had pikzwart haar, zoals jij. Ze was volslank, zoals jij ... *(Hij kijkt haar weer recht in de ogen.)* Marika heette ze... Ze is vorig jaar overleden...

(Frank gaat naar de foto aan de wand en blijft een poos voor zich uitstaren, zegt niets. Elfriede doorbreekt de stilte.)

ELFRIEDE : Meneer Smet...

FRANK : Excuus. Ik was even...

ELFRIEDE : Marika?

FRANK : Ja, Marika.

(Elfriede gaat naar hem toe. Ze kijken elkaar een tijdje in de ogen. Elfriede kust hem.)

ELFRIEDE : Laat mij je Marika zijn. Ik wil je, Frank. Ik wil je Marika zijn.

FRANK : Ik weet niet wat ik heb, ik... *(kust haar opnieuw, zijn oog valt opnieuw op de foto aan de wand. Hij duwt Elfriede van zich af.)* Nee, ik wil het niet, ik kan het niet. Verdwijnt alsjeblief, juffrouw.

ELFRIEDE : Ja, maar..., ik..

FRANK : *(roept)* VERDWIJN, wil je!!! Uit mijn ogen, jij hoer, jij...

ELFRIEDE : Wat? Dat laat ik niet zomaar,...

FRANK : Verdwijnt, zeg ik, of ik doe ongelukken. Jij smerige teef, jij...

(Lies vlug op van links)

LIES : Is er iets, meneer Smet?

FRANK : Laat de juffrouw eruit, Lies. Onmiddellijk!

ELFRIEDE : *(Gaat naar de deur links.)* Goed, ik ga al, maar denk eraan, vriendje, dat ik niet met mij laat spotten.

(Elfriede en Lies af links. Frank gaat voor het vrouwenportret staan, en mijmert.)

FRANK : Waarom heb ik haar dat allemaal verteld? Ik weet niet waarom ik het deed, Marika. Ik praat niet graag over je. Die periode uit mijn leven wil ik vergeten, of liever, wil ik veilig binnenin mezelf koesteren . Zij deed mij over je praten. Zij deed mij aan je denken. Vreselijk, die spring-in-'t bed deed mij aan jou denken, Marika. Vergeef me.

(Lies op links.)

LIES : Ze is weg, meneer. Zal ik alsnog uw koffie brengen, meneer?

FRANK : Nee, dank je.

(Lies blijft drentelen.)

FRANK : Is er iets, Lies?

(Lies draait zich om richting deur links.)

LIES : Ach, nee, laat maar, meneer. Het is er het moment niet voor.

FRANK : Moet je me nog iets zeggen, Lies? Scheelt er wat?

(Lies barst in snikken uit.)

FRANK : Verdomme, Lies, gedraag je. Als er iets is kun je't net zo goed zeggen zonder die tranen.

LIES : Meneer Smet, ik hou het niet langer uit. Ik kan niet meer. *(Lies klampt zich aan hem vast.)*

FRANK : Zet je een paar ogenblikken neer, en vertel me wat er aan de hand is. Heb je teveel werk, ben je ziek?

(Lies neemt plaats in een van de stoelen voor het bureau, Frank zet zich in de andere.)

LIES : Ik wil bij hem weg, meneer, maar ik kan het niet.

(De deur links gaat op een kier open. We zien Elfriede, die stiekem naar binnen gluurt, en de deur op een kier houdt.)

FRANK : Je wilt weg bij wie, Lies, bij je man?

LIES : Ja.

FRANK : Maar, euh... heb je dan problemen?

(Lies zet zich recht, plaatst zich in front van Frank, en doet haar bloes open.)

FRANK : Mijn god, Lies, wat is dat? Dit is het werk van een sadist! *(Frank grijpt de telefoon en begint een nummer in te toetsen. De deur links gaat terug dicht.)*

LIES : Wat ga je doen, meneer Smet? Nee, niemand zeggen, alsjeblief. *(Ze trekt de hoorn uit zijn handen en legt terug dicht.)* Hou me vast, meneer, toe hou me vast.

(Frank klemt haar in zijn armen.)

FRANK : Je moet er iets aan doen, Lies. Je kan toch niet meer terug naar zo'n beest.

LIES : Ik moet, meneer, ik moet of hij slaat me dood.

FRANK : Als je bij hem teruggaat slaat hij je zo wie zo ook naar de verdoemenis. Waarom heb je't niet eerder tegen me gezegd?

LIES : Als ik mijn job verlies, zei hij, knijpt hij me de keel dicht. Ik ben bang, meneer.

FRANK : Kom kom er zal je helemaal niets gebeuren. Kan je nergens anders heen?

LIES : Hij zal woest worden. Hij zal me zoeken. Hij zal me...

FRANK : En bij je zus?

LIES : *(Ze laat Frank los.)* Mijn zus... onmogelijk. Kan ik hier niet blijven, meneer?

FRANK : Hier? Ik euh... zou dat wel verstandig zijn, Lies? Ik bedoel...

LIES : 't Hoeft toch niemand te weten. Toe, laat me. U vertrekt morgen toch voor een paar dagen. Laat me hier blijven tot je terug bent.

FRANK : Goed dan, waarom niet. Als ik dan terugkom praten we alles eens door, en ik ben er zeker van dat je een moedig besluit zal nemen. Vannacht slaap ik wel op de bank. Ga nu naar huis, neem pen en papier en schrijf hem dat je een paar dagen tot jezelf wil komen, zonder gestoord te worden.

LIES : Mijn God, hij zal denken dat ik een minnaar heb. Hij slaat me dood. Wim is razend jaloers.

FRANK : Op dit uur van de dag is hij toch aan het werk?

LIES : Ja, meneer.

FRANK : Wel, dan ga je nu naar huis een paar spulletjes halen.

(Elfriede doet de deur dicht.)

LIES : Denkt U...

FRANK : Doe het!

LIES : Denkt U dat ik er goed aan doe. Ben je zeker, meneer?

FRANK : Absoluut. Kom, doe je jas aan, en ik breng je wel even.

LIES : Ja, meneer. *(Frank slaat zijn arm om haar schouder en beiden af deur links)*

(Na een tijdje komt Elfriede aarzelend op via dezelfde deur. Ze kijkt rond, en begint dan in alle kasten en schuiven te zoeken, tot ze uit de dossierkast een map haalt, opent en een aantal documenten eruit neemt. Ze stopt de map terug weg, en grijpt dan de telefoon, en draait een nummer.)

ELFRIEDE : Wim? Elly hier. Ik denk dat de wagen aan het rollen is. Ze zijn op weg naar huis... Ja, ik heb ... nee, toch niet ze zaten er niet bij... Ja, weet ik... ik had gehoopt dat het niet nodig zou zijn... da's natuurlijk hét mooiste, zij denkt dat zij de hele operatie leidt... absoluut... daar reken ik straks wel mee af...